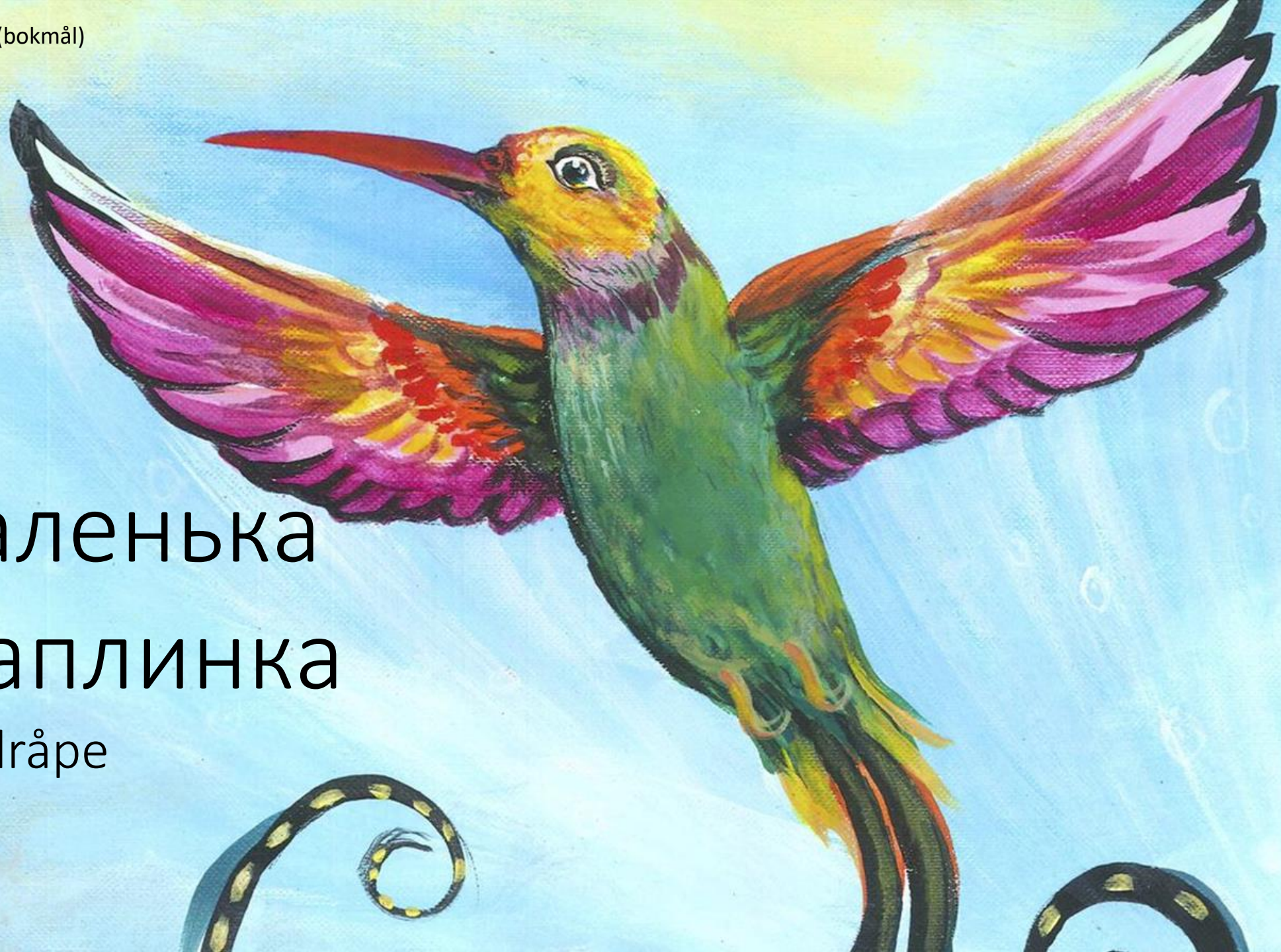
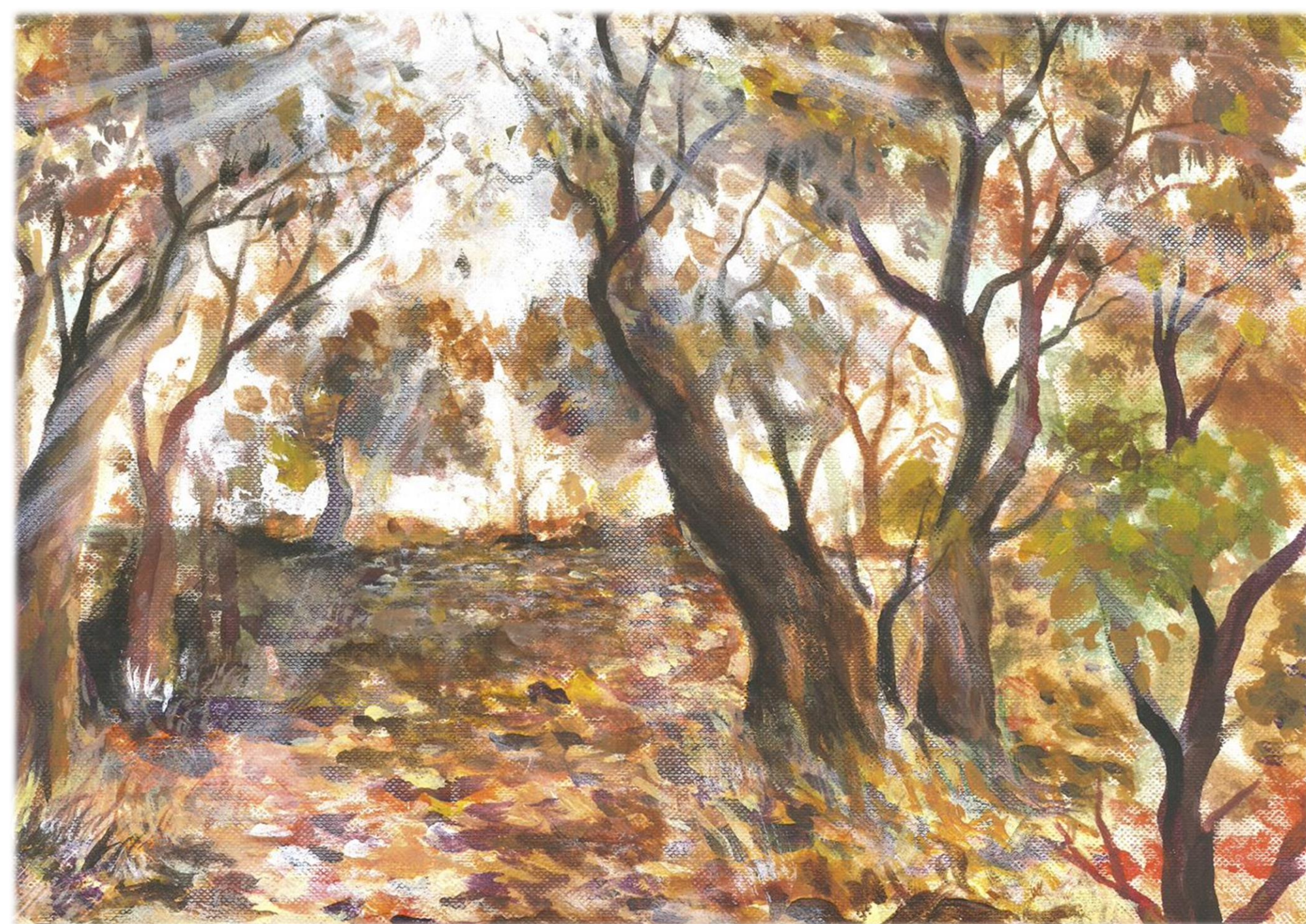

Маленька краплинка

Lille dråpe

Чи ви бачите листя і
гілочки, висушені
під палючим
сонцем?

Kan du se blader og
kvister, tørket under den
sterke sola?

Лами лежали
нерухомо в тіні дерев
на теплій землі. Одна
з лам промовила:
«Ой, я зовсім немаю
сил. Мені так
спекотно, що я тану".

Lamaene lå helt stille i
skyggen av trærne, mot den
varme jorda. Den ene lamaen
sa
«Åh jeg føler meg helt
slapp. Jeg er så varm at jeg
holder på å smelte!»

Лами заплющили очі і замріялись про зелені, барвисті, наповнені соковитою зеленню, дні! Але коли вони знову розплющили очі, то було так само спекотно й сухо.

Lamaene lukket øynene og drømte seg bort til grønne, fargerike, frodige dager! Men da de åpnet øynene igjen så var det like varmt og tørt.

Одного ранку
на небі
спалахнула
блискавка.

Tidlig en morgen kom et
lyn fra himmelen.

Там, де блискавка
влучила в землю,
утворилося
маленьке полум'я.

Der lynet traff bakken, kom
en liten flamme.

Полум'я
поширилося і
розрослося
великою пожежею.

Flammen spredte seg og ble
til en stor brann.

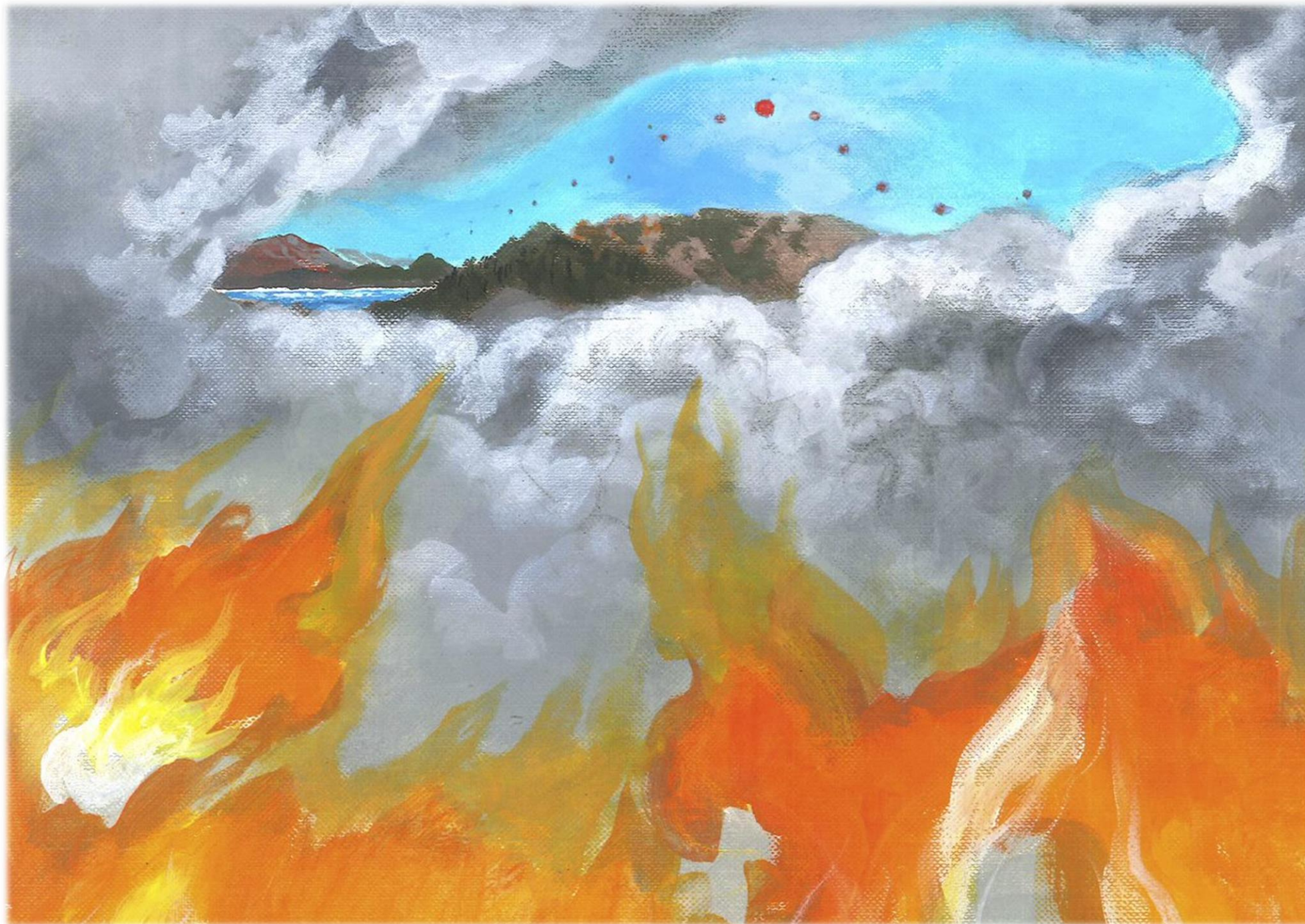
Лами почали тікати
від пожежі на
повній швидкості.

Lamaene begynte å løpe fra
brannen i full fart.

Подолавши трохи
шляху, лами
зупинилися, щоб
озирнутися. Вони
побачили, як їхній
дім зник у
величезному
полум'ї.

Da de var kommet et
stykke, stoppet de for å se
seg tilbake.
De så hjemmet sitt
forsvinne i store flammer.

Далеко понад сірим
димом, вони
побачили крихітну
червону цятку. Та
цятка рухалася туди-
сюди, туди-сюди. Від
води до вогню, і знову
до води.

Langt der borte, rett over
den grå røyken kunne de se
en bitteliten rød prikk.
Prikken beveget seg fram og
tilbake, fram og tilbake. Fra
et vann, til brannen og
tilbake til vannet.

Коли лами уважніше
придивилися, то
побачили крихітну
колібри з червоним
дзьобом. Колібри
приносила краплі
води, виливала їх на
вогонь і летіла назад,
щоб принести ще.

Da de kikket enda nærmere så
de en bitteliten kolibri med
rødt nebb. Kolibrien hentet
vanndråper, slapp dem ned
over brannen og fløy tilbake
for å hente mer.

Тоді всі лами почали сміятися.
«Ха-ха, як це безглуздо!
Маленькі краплі! Маленька
пташка! І чим це вона
займається?», – сказала одна
лама. Інша лама посміхнулася:
«Це найдурніша річ, яку я коли-
небудь бачила! Привіт, маленька
колібрі! Як ви думаєте, що
можна зробити з маленькими
краплями проти великого
вогню?».

Da begynte alle lamaene å le. “Haha, noe så teit! De bittesmå dråpene! Den lille fuglen! Hva er det den driver med?»,
sa den ene lamaen. En annen lama humret: «Det er det dummeste jeg har sett! Hei du lille kolibri! Hva tror du at du
kan gjøre med de små dråpene mot den store brannen?».

Не спателичившись,
колобрі відповіла:
«Я роблю все, що
можу, щоб загасити
вогонь».

Uten å la seg forstyrre,
svarte kolibrien "Jeg gjør
det jeg kan for å slukke
brannen."

Лами витріщились
одна на одну
широко
розплющеними
очима. Одна лама
повернувся спиною
до колібрі...

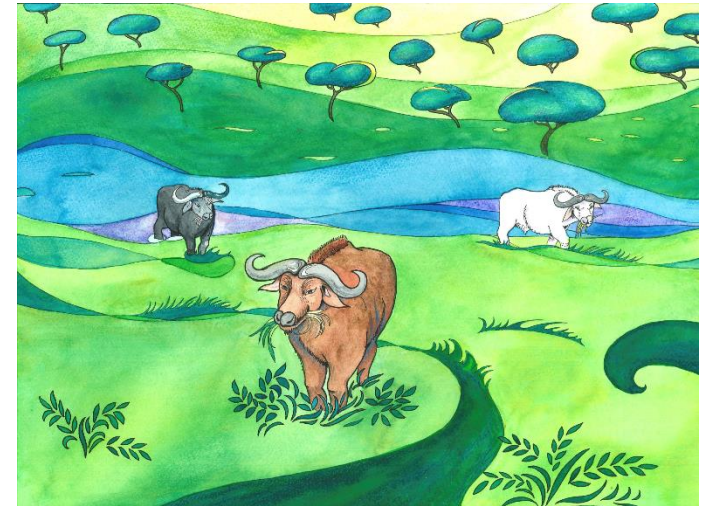
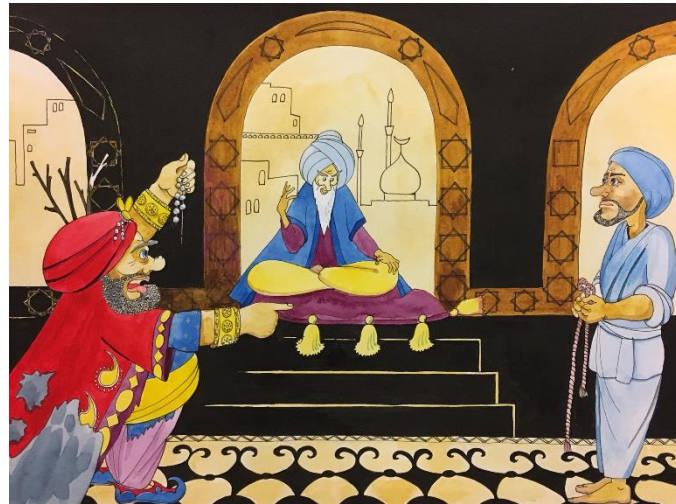
Lamaene så på
hverandre med store
øyne. Den ene snudde
ryggen til kolibrien ...

...і помчалась. Друга лама теж кинулася слідом, а потім ще одна. Врешті всі лами вишикувалися в черзі, щоб принести води, як маленька колібрі.

... og begynte å løpe av gårde. En av de andre lamaene fulgte etter, og så en til. Til slutt var alle på vei mot vannet i en lang rekke for å hente vann slik som den lille kolibrien.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova